

पूर्वाख्येऽनिलखातनं यममुखे खातं शिवे
कारयेत्
शीर्षे पश्चिमगे च वज्रखननं सीम्ये खनेनैवैवर्तते
दक्षिणकोणे पूर्वविभागे पूजनपूर्वं शिला
समर्प्या ।
स्थाप्या शेषशिला दक्षिणतः स्तम्भाः समर्प्या
विधानेन ॥”*॥

ब्रह्मश्रुयंथा ।
“सूत्रं भित्तिशिलान्यासं स्तम्भस्यारोपणं तथा ।
पूर्वदक्षिणोर्मध्ये कुर्यादित्याह काश्यपः ॥”
नारदः ।
“भूम्यादिषु मासेषु त्रिषु त्रिषु यथाक्रमम् ।
पूर्वादिदिक्शिरोवामपार्श्वार्थायां प्रद-
क्षिणम् ॥”

वास्तुशास्त्रेऽपुन्यम् ।
“वास्तोः शिरसि पुच्छे च वामकुक्षौ च पृष्ठतः ।
शायुष्कामः खनेनैव दक्षकुक्षौ खनिः शुभा ॥
भित्तेर्गुलं स्थापनीयं जलान्ते
पाषाणि वा हेमरत्नैः सगर्भम् ।
शीर्षे गुर्वो लेपनीनाधिका वा
सन्धिर्येणः पादहीनार्थहान्यैः ॥

भवनपुरसुराणां सूत्रेण पूर्वसूत्रः
कथित इह पृथिव्याः शोधनेऽपि द्वितीयः ।
तदनु मुखनिवेशे स्तम्भसरोपणे स्था-
नवनवसनकाले पञ्चधा वास्तुयज्ञः ॥*॥
हृत्वा दुग्धसकण्ठाश्च फलिनस्त्याग्या गृह्णाद्

दूरतः
शस्तो चम्बकपाटले च कदली जाती तथा
केतकी ।

यामादूर्ध्वमशेषहस्तसुरजा च्छाया न शस्ता गृहे
पार्श्वे कस्य हरैरवौशपुरतो जैनानुचण्डाः
कचित् ॥

स दुग्धहृत्वा द्रविणस्य नाशं
कुर्वन्ति ते कण्टकिनोऽरिभोतिम् ।
प्रजाविनाशं फलिनः समीपे
गृहस्य वन्याः कलत्रैतपुण्याः ॥

दुष्टो भूतसमाश्रितोऽपि विटपौ नोच्छिद्यते
शक्तिः

तद्विल्वीच शमीमशोकवज्जुलौ पुत्राग-
सम्पत्कौ ।

द्राक्षापुष्पकमण्डपश्च तिलकान् कृष्णां वपे-
हाडिमीं

सौम्यादेः शुभदौ कपोतनवटावौदुम्बराश्व-
त्यकौ ॥

उत्सङ्गनामाभिमुखः प्रवेशः
स्यात् पृष्ठभङ्गे भवनस्य पृष्ठात् ।
विनाशहेतुः कथितोऽपसव्यः
सृष्ट्या प्रशस्तो भवनेऽखिलेऽसौ ॥

प्रावेशः प्रतिकायको वरुणदिव्यक्तो भवेत्
सृष्टितो

व.भावत्तं उदाहृतो यममुखेऽसौ हीनबाहु-
र्बुधैः ।

उत्सङ्गो नरवाहनाभिवदनः सृष्ट्या यथा
निर्मितः

प्राग्बल्लोऽपि च पूर्णबाहुद्विती गेहे चतुर्धा
पुरे ॥*॥

हस्तः पर्वाष्टयुक्तो मुनिवररचितः पर्व चैकं
त्रिमात्रं

मात्रा पक्षां यवानामुदरमिलिता निख्वचा-
मुत्तमानाम् ।

पुष्पैश्चत्वारि पूर्वं तदनु च विभज्येदङ्गुलैः पर्व-
पुष्पै-

निगन्धौ रक्तकाष्ठौ मधुमय उदितः खाद्विरो
वंशधात्वोः ॥

ज्येष्ठोऽष्टाभिर्यवोदरैस्तु मुनिभिर्माध्यस्तु षट्
कन्यसो

माध्यं चोत्तमकेन ग्रामनगरं क्रोशादिकं योज-
नम् ।

प्रासादप्रतिमे नृपस्य भवनं मध्येन हर्म्यादिकं
यानं षड्वयवसभवेन शयनं कृत्वा सनास्ता-

दिकम् ॥*॥

रुद्रो वायुर्विश्वकर्मा हुताशो
ब्रह्मा कालस्तोयपः सोमविष्णुः ।

पुष्पे देवा मूलतोऽस्मिंश्च मध्यात्
पञ्चाष्टान्यं ह्यग्निवेदैर्विभज्यम् ॥

ईशो मारुतविश्वदक्त्रविधयः सूर्यश्च रुद्रो यमो
वैरूपो वसवोऽष्ट दन्तिवरुणौ षड्वक्त्र इच्छा

क्रियाः
ज्ञानं वित्तपतिर्निशाकरजयौ श्रीवासुदेवौ हली
कामो विष्णुरितिक्रमेण मरुतो हस्तो त्रयो-

विंशतिः ॥*॥

उच्चाटनं रोगभयश्च दुःखं
रङ्गभयं पीडनकं प्रजायाः ।

मृत्युर्विनाशोऽपि धनक्षयः स्यान्-
मोहः क्रमादैवतपीडनेन ॥*॥

हस्तो यन्नात् पुण्ययोरन्तराले
त्वष्टा धार्यो मन्दिरादौ निवेशे ।

हस्ताद्भूमौ यात्यकस्मात्तदासी
कार्यं विघ्नं दुःखमाविष्करोति ॥

तालो द्वादशमात्रिकापरिमितस्तालद्वयं स्यात्
करः

पादोनहिकरोऽपि किष्कु रदितश्चापश्चतुर्भिः
करैः ।

क्रोशो दण्डसहस्रयुग्ममुदितो द्वाभ्याश्च गव्यतिका
ताभ्यां योजनमेव भूमिरखिला कोटीशतं

योजनैः ॥

सूत्राष्टकं दृष्टिदृष्टमौञ्जं
कार्पासजं स्यादवलम्बसंज्ञम् ।

काष्ठञ्च सृष्टाख्यमतोऽपि लेख्य-
मित्यष्ट सूत्राणि वदन्ति सन्तः ॥

इति वास्तुशास्त्रे राजवत्सभमण्डने मिश्रका
लक्षणवर्णनं नाम १ अध्यायः ॥ * ॥

“संयामिन्धकद्रयोस्तु पतितः स्वदो महेष्टात्
चित्ती

तस्माद्भूतमभूच्च भौतिजननं द्यावापृथिव्यां-
महत् ।

तदेवै रभसा विगृह्य निहितं भूमावधोवक्त्रकं
देवानां रसनाच्च वास्तुपुरुषस्तेनैव पुक्तो बुधैः ॥

प्रासादे भवने तडागखनने कूपे च वापीवने
जीर्णोद्धारपुरे च यागभवने प्रारम्भनिर्वर्तने ।

वास्तोः पूजनकं सुखाय कथितं पूजां विना
हानये

पादौ रक्षसि कं शिवेऽङ्गिकरयोः सन्धौ च
कोणद्वये ॥

चेत्ताकृतिर्वास्तुरिहार्चनीय-
स्त्वेकांशतोभागसहस्रयुक्तः ।

साधारणोऽष्टाष्टपदोऽपि तेषु
चैकाधिकाशीतिपदस्तथैव ॥*॥

ग्रामे भूपतिमन्दिरं च नगरे पूज्यश्चतुःषष्टिकै-
रेकाशीतिपदैः समस्तभवने जीर्णे नवाव्यंशकैः ।

प्रासादेऽथ शतांशकेस्तु सकले पूज्यस्तथा मण्डने
कूपे षष्यवचन्द्रभागसहिते १८६ वापीतडागे

वने ॥

ईशो मूर्द्धि समाश्रितः श्रवणयोः पर्जन्यनामा
दिति-

रापस्तस्य गले तदंशयुगले प्रोक्तौ जयश्चा-
दितिः ।

उक्तावर्धमभूधरी स्तनयुगे स्यादापवक्तो हृदि
पञ्चेन्द्रादिसुराश्च दक्षिणभुजे वामे च नागा-

दयः ॥

सावित्रः सविता च दक्षिणकरे वामे हयं रुद्रतो
मृत्युर्मेतलग्नस्तथोरविषये स्यान्नाभिपृष्ठे विधिः

मेढ्रे शत्रुजयौ च जानुयुगले तौ वज्ररोगौ
स्मृतौ

पूष्णो नन्दिगणाश्च सप्त विबुधाः कल्प्याः पदोः
पैदकः ॥*॥

ईशस्तु पर्जन्यजयेन्द्रसूर्याः
शत्र्यो भृशकाशक एव पूर्वे ।

दक्षिणं पूषा वितथाभिधानो
गृह्णतः प्रेतपतिः क्रमेण ॥

गन्धर्वभृङ्गी सृगपितृसंज्ञौ
हारश्चसुग्रीवकपुण्ड्रन्ताः ।

जलाधिनायोऽप्यसुरश्च श्रेष्ठः
स पापयक्ष्मापि च रोगनामौ ॥

मुख्यश्च भस्माटकुवेरशैला-
स्तथैव बाह्वो दितितोऽदितश्च ।

हात्रिंशदेवं क्रमतोऽर्चनीया-
स्तयोदशैव त्रिदशाश्च मध्ये ॥

प्रागर्थ्यमा दक्षिणतो विवस्वान्
मेततोऽपरि सौम्यदिशाविभागं ।

पृथ्वीधरोऽसावथ मध्यतोऽपि
ब्रह्मार्चनीयः सकलेषु मध्ये ॥

आपापवक्तौ शिवकोणमध्ये
सावित्रकोऽग्नौ सविता तथैव ।

कोणे महेन्द्रेन्द्रजयौ हतीये
रुद्रोऽनिलेऽन्योऽपि च रुद्रदासः ॥